

VAD ÄR DEMOKRATI?

Författaren till dagens bloggtext är anonym och det finns ett särskilt skäl till det. Jag vill nämligen att ni, kära bloggbesökare, läser texten utan att veta vem som skrivit den. Det ska jag avslöja i nästa blogginlägg, där jag samlat några funderingar kring en viktig fråga, nämligen hur en text ska värderas – ska den bedömas utifrån vad som står där eller utifrån vem som skrivit den? Jag kan också lägga till att jag tycker den är intressant och fortfarande relevant, trots att den skrevs för femton år sedan.

Egentligen består texten av två delar, som inte hör samman, i varje fall inte direkt, men som parats ihop av mig. Den första delen är *konstaterande*, även om den knappast är neutral. Den andra delen är *argumenterande* och för fram ett synsätt som tål att begrundas.

Den som har synpunkter får gärna maila sin uppfattning till mig.

Karl-Olov Arnstberg

Demokrati betyder folkstyre. Vid demokratiska beslut i olika organisationer så använder man sig av styrelseformen en person = en röst. Det förslag som får de flesta rösterna vinner. Demokrati är alltså en styrelseform. Den demokratiska styrelseformen har ingenting att göra med det man beslutar om, utan är endast en regel, en administrativ teknik för att fatta beslut.

Detta är dock en väl bevarad hemlighet för den stora majoriteten av medborgare. Om vi frågar folk vad som menas med demokrati så får vi många olika svar. De flesta kommer först att nämna den allmänna rösträtten, men dessutom får vi hundratals andra synpunkter på vad demokrati är för något. Ungefär 93 % tycker att demokrati är bra, men alla har en egen tolkning av vad demokrati konkret betyder. Ett tydligt exempel på begreppsförvirringen kunde vi höra när statsministern framträdde i TV den 11 september 2001 för att kommentera flygattacken mot World Trade Center i New York. "Det här är ett angrepp mot demokratin", menade Göran Persson, som också påtalade vikten av att försvara demokratin.

Skulle terrordådet vara ett angrepp mot styrelseformen i Sverige, USA och andra länder? Knappt. Vår statsminister måste ha menat något annat, men vad?

Om vi lyssnar på politiker i kommun, landsting, riksdag och regering så drunknar vi i synpunkter på vad som är demokrati. Politikerna talar sällan om styrelseformen, utan de talar om politiska frågor och kallar dem demokratiska rättigheter. Grovsorterar vi den politiska s.k. vänsterns, mittens och högerens definitioner av demokrati så upptäcker vi stora generella likheter. Men tar vi stickprov på vad de demokratiskt valda politikerna verkligen menar med demokrati så erhåller vi häpnadsväckande skillnader, allt ifrån kommunisten som menar att demokrati betyder att staten ska styra alla offentliga institutioner, äga alla företag samt bestämma om t. ex. inkomsterna och bostäderna för alla medborgare – till nyliberalen som anser att demokrati betyder att de flesta offentliga institutioner (sjukvård, skola, arbetsförmedling m. fl.) privatiseras och att den enskilda individen ska bestämma om sin eget livssituation genom frivilliga överenskommelser mellan individer, företag och organisationer.

Kommunisten och nyliberalen är dock udda uttolkare av begreppet demokrati. Majoriteten av befolkningen drar ett likhetstecken mellan demokrati och socialism. Den socialdemokratiska rörelsen har, med hjälp av vänstern, lyckats inbilla de flesta medborgare att demokrati inte bara är en styrelseform utan att demokrati också innefattar konkret politik. Socialistisk politik.

Om detta råder det ingen tvekan, det är bara att läsa genom Socialdemokraternas mycket omfattande partiprogram för att konstatera detta faktum. "För oss är demokrati mer än ett styrelseskick. Det är ett värdesystem som ska genomsyra hela samhället" ... kan man bland annat läsa i Socialdemokraternas förklaring av demokratibegreppet. Det är detta värdesystem som nu innebär att den som bekänner sig till den svenska demokratin undermedvetet bekänner sig till den socialistiska ideologin. Detta trots att man kallar sig moderat, folkpartist o.s.v. Därför har folk i allmänhet svårt att se några större skillnader mellan partierna, varken ideologiskt eller i praktisk politik. Under de senaste borgerliga regimerna har också det socialistiska samhället suttit i orubbat bo.

I dagens läge betraktas det som suspekt, närmast brottsligt, att inte vara demokrat. Gemene man, och speciellt offentliga personer, är livrädda för att stämplas som odemokratiska. Detta innebär att alla "demokrater" tvingas in i den socialistiska värdegemenskapen. Detta tydliggörs ofta av kulturskribenter och politiker som talar om den "demokratiska gemenskapen" och med mer eller mindre dolda hot om fredlöshet pekar ut individer som inte delar vissa "demokratiska" värderingar. En sådan värdering är synen på invandringspolitiken.

De politiska partier som anser att Sverige inte bör ha Europas mest generösa flyktingpolitik stämplas av journalister och politiker som både "främlingsfientliga" och "odemokratiska". Riksdagspartierna, rånluvevänstern, TV, radio och dagspressen samarbetar effektivt och utan

skrupler för att på alla sätt hindra sådana partier att etablera sig och delta i debatterna. Genomgående kallas t.ex. Sverigedemokraterna för ett odemokratiskt parti trots att det är ett klart demokratiskt parti (beträffande styrelsesättet) både i praktiken och enligt partistadgarna.

Diverse vänsterorganisationer som förespråkar kommunistisk diktatur utsätts inte alls för de etablerade politikernas och journalisternas anklagelser om att vara odemokratiska.

När frågan om allmänna val gällande flyktingpolitiken har väckts av någon politiskt inkorrekt person utan självbevarelsedrift, så har den gemensamma åsikten hos etablissemangen varit att "det kan man inte rösta om". Vi kan således konstatera att värderingen "demokrati" snarare handlar om rent politiska ställningstaganden i stället för den ursprungliga betydelsen: folkstyre.

Det viktigaste och primära politiska ställningstagandet gäller inte om samhället ska ha demokrati, diktatur eller något annat styrelseskick. Den viktigaste frågan är i stället: hur omfattande ska politikernas makt vara över medborgarna?

Vi bör fråga oss vilka ramar som ska ställas för det politiska inflytandet. Hur stor ska individens ekonomiska frihet vara? Ska medborgarna endast få rösta fram förmyndare vart fjärde år och i övrigt vara utan inflytande (som i dagens svenska demokrati)? Eller bör vi införa direktdemokrati där medborgarna bestämmer i viktiga frågor genom nationella, regionala och kommunala folkomröstningar?

I dagens svenska socialistiska demokrati finns det i princip inga gränser för politikernas makt över medborgarnas liv. Politikerna har fått/tagit sina mandat in blanco. Politikerna kan t. ex. höja skatterna hur högt som helst. De kan beordra de manliga medborgarna att gå ut i krig och offra sina liv. De har, till stor del, avhänt Sveriges självständighet till främmande makter. De går in på medborgarnas privata bankkonton och konfiskerar pengar. De registrerar mängder av fakta om alla medborgare och kräver fullständig information om t. ex. bostad, ev. sammanboende, förmögenhet, innehav av TV och så vidare ... Statens, d.v.s. politikernas och de offentliga tjänstemännens, totalitära makt och kontroll över medborgarna är mer omfattande och finmaskig än i många diktaturer.

För en självständig människa är den svenska socialistiska demokratin ett ofritt samhälle där medborgarna har decimerats till underdåniga, maktlösa klienter till samhällsinstitutionerna.

Författaren presenteras i nästa blogginlägg

<https://morklaggning.wordpress.com/2018/09/22/vad-ar-demokrati/>

Alla texter är © på denna blogg. Det är tillåtet att sprida texterna under förutsättning att ni alltid länkar till källan här på bloggen.